

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

38) Anden behandling af lovforslag nr. L 183: Forslag til lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v.

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 29/3 2006. Første behandling 26/4 2006. Betænkning 23/5 2006).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Thomas Krog (SF):

Uændrede ressourcer – det har gang på gang været svaret fra ministeren, når jeg har spurgt til gymnasiernes økonomi i den fremtidige struktur, vi behandler her, men spørgsmålet er så bare: Uændrede i forhold til hvad?

Kl. 20.25

Undervisningsministeren svarede den 8. oktober 2005 i Information på spørgsmålet om, hvad regeringen vil gøre for at sikre så mange

unge som muligt en ungdomsuddannelse. Svaret lød:

»Vi må eventuelt skære andre steder i budgettet, men det gør vi gerne. Og hvis nogle institutioner står i den lykkelige situation, at de melder fuldt hus og skal udvide, finder vi en løsning.«

Det er jo særdeles positivt og helt i forlængelse af SF's holdning om, at det kan betale sig at investere i uddannelse og sikre kvaliteten af vores ungdomsuddannelser. Det er nemlig helt centralt for at sikre Danmarks udvikling og konkurrenceevne i fremtiden. Mit spørgsmål er bare, hvordan det hænger sammen med ministerens løfte om og vilje til at finde flere midler, og hvordan det hænger sammen med, at Nordjyllands Amt netop har fået afslag på en ansøgning om ekstra penge på grund af et meget stort elevtal i den gymnasieårgang, der starter til august. At andelen af nordjyske unge, der søger gymnasiet, faktisk nærmer sig landsgennemsnittet, kan man kalde et positivt problem, som efter SF's mening skal finde en positiv løsning, men hævede klassekvotienter og dårligere undervisning er ikke acceptable løsninger.

De nordjyske gymnasier mangler 6,5 mio. kr., fordi flere unge har søgt ind i det nye skoleår. Alternativet til ekstra penge er op til 35 elever pr. gymnasieklasse og hf-klasser med over 40 elever, men dels kan der knap nok proppes så mange ind i lokalerne, dels svækker det helt givet kvaliteten af uddannelsen markant. Kan ministeren leve med det?

Så er vi tilbage ved spørgsmålet om, ud fra hvilket udgangspunkt gymnasierne skal have uændret økonomi fremover. Er netop truslen om uændret økonomi baggrunden for, at gymnasierne skal køres helt ned, inden ministeriet formelt overtager ansvaret? Så kan flertallet jo altid skyde skylden på amterne, der i forvejen har skåret ned på gymnasierne de senere år for at finde penge til at indfri regeringens venteliste-garanti på sygehusområdet. Er uændrede ressourcer en videreførelse af gymnasieklasser på op til 35 og hf-klasser på op til 42 elever? Mener ministeren, at det er et acceptabelt niveau for opstarten af gymnasierne som selvejende institutioner? Det kunne jeg faktisk godt tænke mig at få et svar på.

Så vil jeg bare sige, at det også handler om nye institutioner, der skal starte op i en ny struktur. I SF mener vi ikke, at gymnasieklasser med 35 og hf-klasser med 42 elever er et acceptabelt kvalitetsniveau at starte på, og i SF er vi faktisk villige til at investere i uddannelse, også i Nord-